

Шайновъ. Не си е намѣрилъ майстора, когото да излъже.

(Влиза Иванчо)

Иванчо. Господинъ Дауловъ иска да влѣзе.

Шайновъ. Да влѣзе.

(Влиза Дауловъ II)

Дауловъ. Господа, азъ съиъ Моисъ Дауловъ.

Шайновъ. Какъ, ние познаваме другъ Моисъ Дауловъ!

Дауловъ. Азъ съмъ агентъ на обществената . . .

(Шайновъ и Камбуровъ сж смутени)

Шайновъ. Седнете господинъ Дауловъ. Ние всѣкога сме на разположението на властта. (Предлага му цигара) Ако пушите, заповѣдайте. Една цигара не е подкупъ.

Дауловъ. (Закачливо). Но и една цигара прави човѣка съ известно разположение.

Камбуровъ. За честь на нашата полиция мога да кажа . . .

Дауловъ. Каквото и да кажете не ще обори моето наблюдение. (Взема цигарата и запушва) Идете напримѣръ въ пощата. Ще видите, какъ по съобразителнитѣ, когато се явятъ предъ нѣкое гище, най-първо предлага на чиновника цигара — и тогава се прави искание. А въ сѣдилищата, съобразителнитѣ кафеждийчета, щомъ зърнатъ, че нѣкой дири разсилния — тръгватъ по дире му съ кафета и локуми. А пъкъ въ други канцеларии съмъ виждалъ какъ въ заяленията сж поставятъ банкноти споредъ важността на молбата.

Камбуровъ. Вие сте единъ голѣмъ